

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 36

Rozeslána dne 15. dubna 1992

Cena Kčs 4,50

O B S A H:

164. Zákon, kterým se mění a doplňuje branný zákon č. 92/1949 Sb., ve znění pozdějších předpisů
 165. Zákon České národní rady, kterým se zrušují některé právní předpisy z odvětví kultury
 166. Zákon České národní rady, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky), ve znění zákona České národní rady č. 579/1991 Sb.
 167. Zákon České národní rady o zřízení ministerstva mezinárodních vztahů České republiky
 168. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Spojeného království Velké Británie a Severního Irska o zřízení a činnosti kulturních středisek
 169. Oznámení ministerstva práce a sociálních věcí České republiky o vydání výnosu, kterým se doplňují směrnice Českého svazu výrobních družstev, kterými se vydává resortní seznam zaměstnání zařazených do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení
 170. Oznámenie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o vydání výnosu nariaďovaní a odmeňovaní pracovnej pohotovosti sudcov, justičných čakateľov a pracovníkov odborného aparátu okresných a krajských súdov
- Opatření federálních orgánů a orgánů republik**
- Opatření federálního ministerstva financí, kterým se stanoví výše stravného při zahraničních pracovních cestách v cizí měně

164

ZÁKON

ze dne 10. března 1992,

kterým se mění a doplňuje branný zákon č. 92/1949 Sb., ve znění pozdějších předpisů

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Branný zákon č. 92/1949 Sb. (úplné znění č. 309/1990 Sb.), ve znění zákona č. 227/1991 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 odst. 4 se ve větě druhé slova „příslušníci Sboru národní bezpečnosti“ nahrazují slovem „policisté“.

2. Odkaz 1) uvedený v poznámce pod čarou zní:

„1) Zákon č. 333/1991 Sb., o Federálním policejním sboru a Sboru hradní policie.“.

3. V § 2 odst. 1 se slova „osoby podléhající branné povinnosti, které se podrobují branné výchově,“ vypouštějí.

4. V § 5 odst. 4 zní:

„(4) Osobní rozsah branné povinnosti může být upraven ústavním činitelem České a Slovenské Federativní Republiky a generálnímu inspektorovi ozbrojených sil České a Slovenské Federativní Republiky na základě tohoto zákona.“.

5. V § 9 se vypouští odstavec 3 včetně odkazu 2) uvedeného v poznámce pod čarou.

6. V § 10 dosavadní odstavec 4 se označuje jako

odstavec 3 a dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4, který zní:

„(4) Povinnosti dostavit se k odvodu jsou zproštěny osoby

- a) bez končetiny,
- b) nevidomé,
- c) hluchoněmé, hluché a němé,
- d) zbavené způsobilosti k právním úkonům,
- e) stížené vadou, která je činí trvale neschopnými samostatně se pohybovat,
- f) postižené nevléčitelnou a život ohrožující nemocí.“

7. V § 10 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Skutečnosti uvedené v odstavci 4 jsou zjišťovány při zápisu (§ 15). Náčelník okresní vojenské správy brance vyzve, aby pro účely zápisu předložil doklady, na jejichž základě je možno rozhodnout, že osoba uvedená v odstavci 4 se nemusí dostavit k odvodu.“

8. V § 11 odst. 3 se slova „československého státního občanství“ nahrazují slovy „státní občanství České a Slovenské Federativní Republiky“.

9. V § 14 odst. 1 se připojují věty čtvrtá a pátá, které zní: „Povolení k dobrovolnému vstupu do vojska může být uděleno občanu počínajíc 1. lednem roku, v němž dovrší 17 let. Nezletilí potřebují k dobrovolnému vstupu do vojska souhlas zákonného zástupce.“

10. V § 14 odst. 4 zní:

„(4) Osoby, které nejsou státními občany České a Slovenské Federativní Republiky, mohou dobrovolně vstoupit do vojska jen se svolením prezidenta České a Slovenské Federativní Republiky, vyhovují-li podmínkám stanoveným pro dobrovolný vstup. Žádosti se podávají u federálního ministerstva obrany.

K žádosti se připojují:

- a) rodný (křestní) list nebo doklady jej nahrazující,
- b) písemné svolení příslušného úřadu nebo orgánu domovského státu žadatele k dobrovolnému vstupu do vojska, neprominulo-li federální ministerstvo obrany předložení tohoto dokladu,
- c) prohlášení, kterým se uchazeč zavazuje k vojenské činné službě,
- d) doklady o dosaženém vzdělání.“

11. V § 15 odst. 4 zní:

„(4) K provádění pravidelných odvodů se zřizují u okresních vojenských správ okresní odvodní komise ve složení:

- a) předseda-náčelník okresní vojenské správy nebo zástupce jím určený,
- b) členové
 1. zástupce okresního úřadu nebo jemu na roveň postaveného územního orgánu státní správy,
 2. dva lékaři, které zajistí příslušný orgán státní zdravotní správy na žádost náčelníka okresní vojenské správy; federální ministerstvo obra-

ny může v dohodě s ministerstvem zdravotnictví České republiky nebo s ministerstvem zdravotnictví Slovenské republiky určit místo jednoho lékaře státní zdravotní správy lékaře vojenské správy.“

12. V § 15 se za odstavec 4 vkládají nové odstavce 5 až 10, které zní:

„(5) Odvodnímu řízení mohou být přítomni též zástupci orgánů obcí, z nichž jsou branci předvoláváni k odvodu.

(6) Mimo osob uvedených v odstavcích 4 a 5 a brance, který se dostavil k odvodu, smějí být v odvodní místnosti přítomny jen osoby, které k tomu dostanou pověření orgánů nadřízených okresní vojenské správě.

(7) Okresní úřad nebo jemu na roveň postavený územní orgán státní správy zajistí na žádost náčelníka okresní vojenské správy materiální prostředky a potřebný personál k provádění lékařských prohlídek.

(8) Složení vyšší odvodní komise²⁾ určí orgán nadřízený okresním vojenským správám. Jejimi členy jsou zástupci územního orgánu vojenské správy a lékaři vojenské správy.

(9) Vyšší odvodní komise

- a) řídí a kontroluje činnost okresních odvodních komisí,
- b) rozhoduje o odvolání odvedenců proti odvodnímu rozhodnutí,
- c) rozhoduje o stížnostech členů okresních odvodních komisí proti odvodnímu rozhodnutí těchto komisí,
- d) přezkoumává konečné odvodní rozhodnutí, podle něhož bravec nebyl odveden, je-li důvodná domněnka, že toto rozhodnutí je nesprávné,
- e) řeší stížnosti na neurčení k náhradní službě a odvolání proti nepovolání odkladu základní (náhradní) služby.

(10) Předseda vyšší odvodní komise vyhláší rozhodnutí komise. Proti tomuto rozhodnutí není opravného prostředku.“

13. Odkaz 3) uvedený v poznámce pod čarou se označuje jako odkaz 2).

14. V § 16 se za odstavec 2 doplňují nové odstavce 3 až 10, které zní:

„(3) Okresní vojenské správy zapisují k pravidelnému odvodu každoročně občany, kteří do 31. prosince běžného roku dovrší 18 let.

(4) Seznamy občanů podle odstavce 3, na něž se vztahuje pravidelná odvodní povinnost, pořizují každoročně k 1. lednu obce pověřené výkonem státní správy, v jejichž obvodu jsou občané přihlášení k trvalému pobytu. Seznam obsahuje jméno a příjmení, den, měsíc a rok narození, místo narození, rodné číslo, adresu trvalého pobytu a předkládá se příslušné okresní vojenské správě do 15. ledna.

(5) Seznamy občanů podle odstavce 3, na něž se vztahuje pravidelná odvodní povinnost a kteří mají

trvalý pobyt v zahraničí, pořizují zastupitelské úřady, v jejichž obvodu občané žijí. Seznam s údaji podle odstavce 4 zasílá se prostřednictvím federálního ministerstva zahraničních věcí federálnímu ministerstvu obrany do 31. ledna každého roku.

(6) O tom, že se mají dostavit k odvodu, uvědomují se občané povolávacím rozkazem, popřípadě veřejnou vyhláškou. Občané podléhající odvodu jsou povinni dostavit se k němu na místo a v době stanovené povolávacím rozkazem nebo ve veřejné vyhlášce a prokázat svou totožnost.

(7) Za vážné příčiny, které nedovolují občanu dostavit se k odvodu, lze považovat jen

- a) nemoc občana, která je podle lékařského potvrzení překážkou, aby se dostavil,
- b) trvalý pobyt v zahraničí,
- c) zajištění, zadržení, zatčení, vazbu a výkon trestu odnětí svobody,
- d) jiné překážky vzniklé nezávisle na něm, které mu brání dostavit se včas; o tom však musí občan předložit potvrzení obecního úřadu, policie nebo jiného příslušného orgánu místa, kde překážka vznikla.

Občané, kteří podléhají odvodní povinnosti, jsou povinni neodkladně hlásit okresní vojenské správě místa jejich trvalého pobytu pomínutí překážek, které jim bránily dostavit se k odvodu. Odvodu se podrobí do datečně.

(8) Branci povolání k odvodu se podrobí lékařské prohlídce, kterou provádějí lékaři-členové okresní odvodní komise. Nemohou-li lékaři zjistit přesně zdravotní stav brance odešlou ho k doplňujícímu odbornému lékařskému vyšetření. U branců, kteří se dlouhodobě léčí, zabezpečí státní zdravotní správa nejpozději do 14 dnů před zahájením odvodního řízení odborné vyšetření tak, aby odvodní komise mohla komplexně posoudit jejich zdravotní stav. Výsledky zdravotního vyšetření s příslušným návrhem odevzdá lékař okresní vojenské správě místa trvalého pobytu brance. Brance, u kterých lékaři zjistí dočasnou neschopnost k vojenské činné službě pro chorobu (vadu), určuje náčelník okresní vojenské správy k léčebné péči. Těmto brancům se poskytuje bezplatná léčebná péče v rozsahu a způsobem, které stanoví ministerstvo zdravotnictví České republiky nebo ministerstvo zdravotnictví Slovenské republiky v dohodě s federálním ministerstvem obrany.

(9) Podle výsledku lékařské prohlídky vyhlásí předseda komise odvodní rozhodnutí:

- a) o schopnosti brance k vojenské činné službě, nebo
- b) o trvalé neschopnosti brance k vojenské činné službě, nebo
- c) o odročení odvodu při dočasné neschopnosti brance pro chorobu (vadu).

(10) Branci jsou po dobu svého trvalého pobytu v zahraničí osvobozeni od povinnosti dostavit se do České a Slovenské Federativní Republiky, aby splnili pravidelnou odvodní povinnost. Odvodu

se podrobí po návratu k trvalému pobytu do České a Slovenské Federativní Republiky.“.

15. V § 17 odst. 1 se ve větě druhé vypouští slova „a nařízením vydaným vládou České a Slovenské Federativní Republiky k jeho provedení“; na konci odstavce se doplňuje věta: „Proti odvodnímu rozhodnutí není opravného prostředku.“.

16. V § 17 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) O mimořádných odvodech platí obdobně ustanovení o pravidelných odvodech. Nařizují-li se mimořádné odvody, jsou osoby jim podléhající povinny přihlásit se k nim u orgánu obce pověřené výkonem státní správy příslušné podle místa trvalého pobytu.“.

17. V § 17 dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3 a na konci se připojuje tato věta: „O dobrovolných odvodech platí obdobně ustanovení o pravidelných odvodech.“.

18. V § 18 odst. 3 zní:

„(3) Přezkoušení nařizují orgány nadřízené okresním vojenským správám,

- a) je-li podezření, že odvodní rozhodnutí, podle něhož brance nebyl odveden, bylo vydáno v důsledku jednání, které je trestným činem,
- b) vzniknou-li pochybnosti o správnosti odvodního řízení, v němž brance nebyl odveden.“.

19. V § 18 se za odstavec 3 vkládají nové odstavce 4 až 6, které zní:

„(4) Vede-li se trestní řízení pro podezření, že odvodní rozhodnutí, podle něhož brance nebyl odveden, bylo způsobeno trestným činem, oznámí orgán činný v trestním řízení, který ve věci vydal pravomocné rozhodnutí, výsledek řízení orgánu nadřízenému okresní vojenské správě, v jejímž obvodu byl brance podroben odvodu.

(5) Přezkoušení provádí vyšší odvodní komise. Jejím členem nesmí být osoba, která byla v téže věci členem okresní odvodní komise.

(6) O přezkoušecím řízení platí obdobně ustanovení o odvodním řízení. Je-li třeba odborného lékařského vyšetření, může být brance odeslán i do jiného zdravotnického zařízení.“.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 7.

20. § 19 včetně nadpisu zní:

„§ 19

Náklady spojené se zápisem, odvodem a přezkoušením

(1) Branci se při použití veřejných dopravních prostředků hradí prokázané výdaje vynaložené na cestu z místa trvalého nebo přechodného bydliště k zápisu, odvodu, přezkoušení nebo doplňujícímu odbornému vyšetření zdravotního stavu a zpět. Branci se hradí jízdné autobusem nebo jízdné v nejnižší třídě osobního vlaku nebo rychlíku. Jízdné k zápisu, odvodu a přezkoušení hradí obecní úřad místa trvalého pobytu občana; jízdné k doplňujícímu odbornému vyšetření

zdravotního stavu hradí vojenská správa. Pokud povolání k úkonu zavinil občan zanedbáním nebo obcházením povinnosti nebo uváděním komise v omyl, jízdné se nehradí.

(2) Osoba, která se nedostavila bez vážného důvodu k přezkoušení, nebo bylo-li přezkoušení nařízeno proto, že rozhodnutí o neschopnosti k vojenské činné službě bylo vydáno v důsledku jednání této osoby, které je trestným činem, je povinna nahradit náklady vynaložené na přezkoušení. Je-li při odeslání některé osoby do vojenské nemocnice nutný doprovod pro její odpor nebo pro podezření z útěku, hradí náklady za doprovod dotčená osoba.

(3) Prostory a místnosti k provádění odvodu, jejich otop a udržování po dobu úředního řízení zajišťuje a vzniklé náklady hradí na žádost okresní vojenské správy okresní úřad nebo jemu na roven postavený orgán státní správy.

(4) Náklady vzniklé obcím nebo okresním úřadům při plnění úkolů podle tohoto zákona, které nelze pokrýt z jejich rozpočtů, se hradí ze státního rozpočtu federace.“

21. V § 21 nadpis zní: „Začátek, konec a zbavení služební povinnosti“.

22. V § 21 odst. 4 včetně odkazu zní:

„(4) Služební povinnosti jsou zbaveny osoby, které podaly prohlášení o odmítnutí základní (náhradní) služby nebo vojenského cvičení.“³⁾

³⁾ § 1 odst. 1 a § 2 zákona č. 18/1992 Sb., o civilní službě.“

23. V § 22 odst. 1 písm. c) se za slovo „se“ vkládají slova „na základě přezkumného řízení“.

24. V § 22 se vypouští odstavec 2 a odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

25. § 23 včetně nadpisu zní:

„§ 23

Přezkumné řízení

(1) Přezkumným řízením se zjišťuje zdravotní schopnost nebo neschopnost vojáků k vojenské činné službě.

(2) Přezkumné řízení provádějí přezkumné komise při okresních vojenských správách, orgánech nadřízených okresním vojenským správám a ve vojenských nemocnicích. Jejich zřizování, složení a činnost stanoví federální ministerstvo obrany obecně závazným právním předpisem.

(3) Členy přezkumných komisí u okresních vojenských správ jsou lékaři obdobně jako u odvodních komisí.

(4) Povolání vojáci jsou povinni dostavit se k přezkumnému řízení. Jízdné v nejnižší třídě osobního vlaku nebo rychlíku anebo jízdné autobusem z místa pobytu do místa přezkumu a zpět hradí vojenská správa.“

26. Za § 23 se vládá nový § 23a, který včetně nadpisu zní:

„§ 23a

Úlevy ze služební povinnosti

(1) Prezidentovi České a Slovenské Federativní

Republiky, poslancům Federálního shromáždění - členům výborů Federálního shromáždění zřízených pro brannou politiku, předsedovi a členům vlády České a Slovenské Federativní Republiky, předsedovi a členům Rady obrany státu, soudcům Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky, soudcům Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky, generálnímu prokurátorovi České a Slovenské Federativní Republiky a generálnímu inspektorovi ozbrojených sil České a Slovenské Federativní Republiky se po dobu výkonu funkce přerušuje nebo odloží výkon vojenské činné služby.

(2) Nepřevezmou-li osoby uvedené v odstavci 1 dobrovolně služební povinnost, může jim být uložena pouze za mimořádných opatření a v době branné pohotovosti státu (§ 46 až 49).

(3) Ustanovení o dobrovolném převzetí služební povinnosti podle odstavce 2 platí i po ukončení funkčního období.“

27. V § 24 se vkládá nadpis, který zní: „Dočasné úlevy ze služební povinnosti“.

28. V § 24 odst. 1 se doplňuje věta, která zní: „Obdobně se postupuje při zvolení do placené funkce v obecním zastupitelstvu.“

29. § 26 včetně nadpisu zní:

„§ 26

Osvobození od služební povinnosti příslušníků Federálního policejního sboru, Policie České republiky, Policejního sboru Slovenské republiky, Sboru hradní policie, Federální bezpečnostní informační služby, Sboru nápravné výchovy České republiky a Sboru vězeňské a justiční stráže Slovenské republiky a opatření při jejich propuštění (uvolnění) ze služební poměru

(1) Příslušníci Federálního policejního sboru, Policie České republiky, Policejního sboru Slovenské republiky, Sboru hradní policie, Federální bezpečnostní informační služby, Sboru nápravné výchovy České republiky a Sboru vězeňské a justiční stráže Slovenské republiky (dále jen „sbory a bezpečnostní služba“), kteří vykonali základní službu, jsou po dobu služební poměru ke sboru nebo bezpečnostní službě osvobozeni od služební povinnosti (§ 20), kterou by jinak byli povinni.

(2) Osoby, jejichž služební poměr ke sboru nebo bezpečnostní službě skončil, mají služební povinnost jako vojáci v záloze.

(3) Hodnosti, kterých dosáhli příslušníci sborů nebo bezpečnostní služby ve vojsku, se zpravidla nemění po dobu jejich služby v těchto sborech nebo bezpečnostní službě, ani při jejich propuštění nebo uvolnění ze služební poměru, leč by jim tato vojenská hodnost nemohla být podle obecně závazných právních předpisů ponechána.

(4) Na žádost osoby uvedené v odstavci 3, podanou po jejím propuštění nebo uvolnění ze služební

oměru ke sboru nebo bezpečnostní službě, může být vojenská hodnost upravena podle hodnosti, které dosáhla v těchto sborech nebo bezpečnostní službě. Úprava hodnosti může být provedena i na návrh orgánu, který osobu propouští (uvolňuje) ze služebního poměru.

(5) Personální útvary sborů nebo bezpečnostní služby oznámí propuštění nebo uvolnění ze služebního poměru příslušné okresní vojenské správě.“

30. V § 27 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Doba trvání základní služby

- a) absolventů vysokých škol, kteří ukončili vysok školské studium státní zkouškou, se stanoví na 12 měsíců,
- b) absolventů vysokých škol, kteří byli zařazeni do vojenské přípravy na vysokých školách a ukončili část této přípravy zápočtem, se stanoví na 11 měsíců,
- c) absolventů vysokých škol, kteří byli zařazeni do vojenské přípravy na vysokých školách a ukončili tuto přípravu závěrečnými zkouškami, žen, které dobrovolně vstoupily do vojska, a vojáků, kteří převzali závazek k další službě, se stanoví na 9 měsíců.“

31. V § 27 se dosavadní odstavec 3 označuje jako odstavec 4.

32. Za § 28 se vkládá nový § 28a, který včetně nadpisu zní:

„§ 28a

Započítání základní (náhradní) služby

Osobám, které již sloužily ve vojsku a byly z něho propuštěny, se základní (náhradní) služba už vykonaná započítává do základní (náhradní) služby.“

33. V § 30 odst. 3 věta druhá zní: „Proti tomuto rozhodnutí není opravného prostředku.“

34. § 36 včetně nadpisu zní:

„§ 36

Trvalá dovolená

(1) Vojáky na trvalé dovolené jsou vojáci, kteří byli ze základní (náhradní) služby předčasně propuštěni a nebyli dosud přeloženi do zálohy. Kromě důvodu uvedeného v § 32 odst. 1 lze předčasně propustit ze základní služby na trvalou dovolenou vojáky,

- a) mají-li být odstraněny jejich přebytečné počty,
- b) jde-li o hromadné propuštění příslušníků jednoho nástupního ročníku před jejich přeložením do zálohy,
- c) rozhodne-li tak přezkumná komise,
- d) kterým byl dodatečně povolen odklad,
- e) kterým měla být udělena zdravotní dovolená nejméně na dobu zbývajících k dokončení základní služby,
- f) ženy, u nichž bylo zjištěno těhotenství,
- g) kteří byli vzati do vazby,

h) kteří byli pravomocně odsouzeni k trestu odnětí svobody, dnem nástupu trestu.

(2) Z náhradní služby lze předčasně propustit na trvalou dovolenou vojáky z důvodů uvedených v odstavci 1 písm. b) až h) a vojáky, kteří nemohou konat náhradní službu pro nemoc nepřetržitě po dobu delší než 28 dnů, jestliže podle vyjádření odborného lékaře není pravděpodobné, že se uzdraví nejpozději v dalších 14 dnech.

(3) Propuštěním na trvalou dovolenou se základní (náhradní) služba přerušuje. Vojáci na trvalé dovolené jsou povinni nastoupit k pokračování v základní (náhradní) službě v nejbližším nástupním termínu, který následuje po pomnutí důvodů, pro které byli propuštěni na trvalou dovolenou.“

35. Za § 36 se vkládá nový § 36a, který včetně nadpisu zní:

„§ 36a

Prominutí zbytku základní (náhradní) služby

(1) Vojákům propuštěným na trvalou dovolenou podle § 36 odst. 1 písm. a), b), e) a f) se zbytek základní služby promíní, nepřesahuje-li šest měsíců. Zbytek náhradní služby vojákům uvedeným v § 36 odst. 2, se promíní v případě, že k propuštění dojde v posledním měsíci náhradní služby.

(2) Jde-li při propuštění podle § 36 odst. 1 písm. b) o dobu kratší než 10 dnů, započítává se tato doba jako vykonaná vojenská činná služba.

(3) Vojákům propuštěným na trvalou dovolenou podle § 36 odst. 1 písm. c) a d) může federální ministerstvo obrany prominout zbytek základní služby, nepřesahuje-li šest měsíců, a vojákům propuštěným na trvalou dovolenou podle § 36 odst. 1 písm. g) a h) zbytek základní služby do jednoho měsíce.“

36. § 37 včetně nadpisu zní:

„§ 37

Další služba

(1) Vojákům, kteří vykonali základní službu, lze na jejich žádost povolit, aby vykonali další službu. Vojákům, kteří konali jen náhradní službu, lze toto povolení udělit, jen byli-li k náhradní službě určení podle § 29 nebo 31.

(2) Další službou jsou povinni vojáci,

- a) jsou-li na svou žádost vzdělávání nebo cvičení pro vojenskou službu nebo
- b) převzali-li závazek k takové službě.

(3) Do další služby se přijímají vojáci podle odstavce 2 písm. b) na dobu 2 až 5 let.“

37. Za § 37 se vkládá nový § 37a, který včetně nadpisu zní:

„§ 37a

Náhrada nákladů

(1) Vojáci v další službě, kteří jsou na vlastní žádost nebo z důvodu pravomocného odsouzení soudem pro trestný čin anebo pro služební nezpůsobilost pro-

puštění před splněním povinnosti k další službě nebo před splněním převzatého závazku, jsou povinni vrátit částku, která se rovná nákladům vynaloženým na materiální a finanční zabezpečení jejich vzdělání nebo cvičení (dále jen „náhrada nákladů“).

(2) Federální ministerstvo obrany a federální ministerstvo vnitra stanoví obecně závazným právním předpisem podmínky snížení nebo prominutí náhrady nákladů a v dohodě s federálním ministerstvem financí vyšší náhrady nákladů.“

38. V § 39 odst. 3 zní:

„(3) Vojáci v záloze se povolávají zpravidla ke čtyřem pravidelným cvičením po třech nebo čtyřech týdnech. Federální ministerstvo obrany stanoví počet a délku jednotlivých cvičení s ohledem na potřeby výcviku nebo zajištění připravenosti ozbrojených sil tak, aby nebyla překročena úhrnná doba podle odstavce 1 nebo 2; může prominout vojákům v záloze konání cvičení, pokud je vycvičeno více osob nebo pokud vzhledem k vykonávanému zaměstnání nebo jiné přípravě jsou v potřebném rozsahu vycvičeni. Přesahuje-li mimořádná nebo zvláštní služba šest měsíců, může ji federální ministerstvo obrany započítat jako jedno nebo dvě cvičení.“

39. V § 39 odst. 5 zní:

„(5) Vojáci v záloze, kteří dlouhodobě pobývají v zahraničí, se nepovolávají po tuto dobu ke cvičení, jsou však povinni je vykonat po návratu ze zahraničí. Federální ministerstvo obrany může těmto vojákům z důvodů hodných zvláštního zřetele prominout vykonání všech nebo některých cvičení.“

40. V § 39 odst. 6 se připojuje věta druhá, která zní: „Dobrovolná cvičení se nezapočítávají do úhrnné doby cvičení.“

41. V § 39 se za odstavec 7 doplňují nové odstavce 8 a 9, které zní:

„(8) Vojákům v záloze může být na jejich žádost okresní vojenskou správou povolen odklad vykonání cvičení na jiné období roku, případně na příští rok. O odklad cvičení může se souhlasem vojáka žádat i zaměstnavatel. Podání žádosti nemá odkladný účinek.

(9) Ze cvičení se předčasně propustí vojáci, kteří se z důvodu nemoci nebo úrazu stanou na zbývající dobu neschopnými vojenské činné služby, kteří byli během cvičení vzati do vazby nebo jimž byl během cvičení povolen odklad cvičení. Doba, po kterou konali cvičení, se jim započítá do úhrnné doby cvičení.“

42. § 40 včetně nadpisu zní:

„§ 40

Nahrazování zameškané základní (náhradní) služby nebo vojenského cvičení

(1) Vojáci konající základní (náhradní) službu nebo vojenské cvičení jsou povinni plně nahradit službu, kterou zameškali překročením řádné a zvláštní dovolené, dovolenou bez nároku na peněžní náležitosti, výkonem kázeňského trestu vězení, zběhnutím nebo svémocným odloučením.

(2) Nahrazování vojenské činné služby podle odstavce 1 může být prominuto. Nelze však prominout dobu zameškanou zběhnutím a svémocným odloučením.

(3) Základní (náhradní) služba nebo vojenské cvičení zameškané nemocí, úrazem nebo zdravotní dovolenou se nenahrazuje, jestliže nemoc nebo úraz nevyzvolily nebo se nezhoršily vlastní vinou vojáka.“

43. V § 41 písm. b) se slova „a osobami podléhajícími branné povinnosti, které se podrobují branné výchově“ vypouští.

44. § 45 včetně nadpisu zní:

„§ 45

Rozsah povolání

(1) Osobními úkony pro potřeby ozbrojených sil se rozumí činnost vojáků v záloze související s vyhlášením mimořádných opatření.

(2) Bylo-li nařízeno jakékoli mimořádné opatření podle tohoto zákona, lze pro potřeby ozbrojených sil požadovat osobní úkony od vojáků v záloze, kteří mohou být pro tento případ předem určeni. Tito vojáci podléhají po dobu plnění osobních úkonů vojenské kázeňské a soudní pravomoci.

(3) Povoláním vojáků v záloze do mimořádné služby se ruší jejich určení k osobním úkonům.

(4) Vojáci v záloze předem určení k osobním úkonům vykonávají místo vojenských cvičení nezbytnou přípravu.

(5) O povolání k osobním úkonům, o náhradě jízdného povolanych osob, o nastoupení k výkonu osobních úkonů a o propuštění z nich platí obdobně ustanovení o mimořádné službě a vojenských cvičeních.“

45. V § 46 odst. 2 větě první se slova, „jakož i osoby podléhající branné povinnosti, které se podrobují branné výchově,“ vypouští.

46. V § 46 se odstavec 3 vypouští a odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 3 a 4.

47. V § 49 odst. 1 se doplňuje druhá věta, která zní: „Toto ustanovení se nevztahuje na osoby uvedené v § 22 odst. 1 písm. e).“

48. V § 50 odst. 2 a 3 zní:

„(2) Zaměstnavatelé mohou požádat o zproštění povinnosti mimořádné služby pro své zaměstnance okresní vojenskou správu, v jejímž obvodu mají sídlo. Orgány státní správy mohou vyžadovat zproštění pro občany, pokud však jde o osoby v pracovním nebo obdobném poměru, až po projednání s jejich zaměstnavatelem.

(3) Povinnosti k mimořádné službě lze zprostit předem nebo až za mimořádných opatření. Zproštění nabývá účinnosti, je-li provedeno předem, dnem vyhlášení mimořádných opatření, je-li provedeno až za mimořádných opatření, dnem, kdy příslušný orgán vojenské správy rozhodl o zproštění. Zaměstnavatelé a orgány státní správy jsou povinni oznámit prominutí důvodů, pro něž bylo zproštění provedeno, okresní vojenské správě, která zproštění provedla, a

okresní vojenské správě místa trvalého pobytu zproštěné osoby.“.

49. V § 50 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Zproštění může být omezeno na určitou dobu. Rozhodnutí, jímž bylo povoleno zproštění, lze po pominutí důvodů nebo v důležitém zájmu ozbrojených sil zrušit.“.

50. § 51 včetně nadpisu zní:

„§ 51

Ohlašovací povinnost a vojenská evidence

(1) Branci, vojáci a osoby, jež byly určeny k zvláštní službě a byly o tomto svém určení uvědoměny, jsou povinni neodkladně hlásit skutečnosti důležité pro vojenskou evidenci, a to změny místa trvalého a přechodného pobytu, zaměstnavatele, zaměstnání, úrazy a vážná onemocnění mající vliv na výkon jejich branné povinnosti a změny údajů uvedených ve vojenských průkazech orgánům vojenské správy, u nichž jsou uvedeni v evidenci.

(2) Vojenskou evidenci vojáků v činné službě vedou příslušné orgány ozbrojených sil, ostatních osob uvedených v odstavci 1 okresní vojenské správy. Způsob vedení vojenské evidence stanoví federální ministerstvo obrany obecně závazným právním předpisem. Zastupitelské úřady vedou vojenskou evidenci občanů České a Slovenské Federativní Republiky žijících v zahraničí.

(3) Orgány, které vedou evidenci obyvatelstva, spolupracují s okresními vojenskými správami při vedení vojenské evidence, zejména oznamují příslušným okresním vojenským správám, kteří branci a vojáci mimo činnou službu se přihlásili k trvalému pobytu nebo se z něho odhlásili.

(4) Orgány činné v trestním řízení oznamují vzeti do vazby nebo pravomocné odsouzení brance nebo vojáka mimo činnou službu okresní vojenské správě místa trvalého pobytu; nápravně výchovné ústavy ministerstva spravedlnosti České republiky a ústavy ministerstva spravedlnosti Slovenské republiky oznamují propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

(5) Orgán pověřený vedením matriky příslušný podle místa trvalého pobytu brance nebo vojáka mimo činnou službu oznamuje jeho úmrtí příslušné okresní vojenské správě. Při úmrtí vojáka v činné službě zasílá kopii úmrtího listu vojenskému útvaru, jehož byl voják příslušníkem.

(6) Zaměstnavatelé mohou vyžadovat od svých zaměstnanců předložení vojenského průkazu ke zjištění údajů potřebných pro jejich zproštění (§ 50) a zabezpečení ostatních úkolů pro dobu mimořádných opatření.“.

51. V § 52 odst. 2 zní:

„(2) Povolání se provádí povolávacím rozkazem, popřípadě veřejnou vyhláškou; při mobilizaci též mobilizační výzvou. Druhy povolávacích rozkazů stanoví federální ministerstvo obrany. Povolávací rozkazy se doručují poštou nebo prostřednictvím orgánů obcí

pověřených výkonem státní správy; při mimořádných opatřeních rovněž prostřednictvím vojáků v záloze určených k osobním úkonům. Nebude-li při povolání k mimořádné službě stanoveno jinak, jsou povolání osoby povinny do čtyř hodin po uvědomění nastoupit cestu do stanoveného místa.“.

52. § 53 včetně nadpisu zní:

„§ 53

Vojenské průkazy

(1) K prokazování příslušnosti k ozbrojeným silám a pro potřeby vojenské evidence osob podléhající služební povinnosti se vydává vojenský průkaz. Při služebním styku a v případech, kdy to vyplývá z účelu úkonu, je voják v činné službě povinen prokázat svoji příslušnost k ozbrojeným silám vojenským průkazem.

(2) Osobám trvale neschopným k vojenské činné službě se vydává průkaz o neschopnosti k vojenské činné službě, který obsahuje jméno, příjmení, rodné číslo, místo trvalého pobytu a den propuštění osoby z vojska.

(3) Vojenské průkazy vydává federální ministerstvo obrany. Ve vojenských průkazech pro osoby podléhající služební povinnosti se uvádí jméno, příjmení, rodné číslo, místo trvalého pobytu vojáka, vojenská hodnost a vojenský útvar; v průkazech pro vojáky v základní (náhradní) službě a v záloze se dále uvádí údaje o druhu služební povinnosti, vojenské odbornosti a jiné zvláštní záznamy (zdravotní apod.).

(4) Vojenský průkaz nelze připojit jako přílohu k podáním, předat nepovolaným osobám ani vyvézt do zahraničí. Ztrátu vojenského průkazu je občan povinen hlásit vojenské správě bez zbytečného prodlení.“.

53. § 54 včetně nadpisu zní:

„§ 54

Styk občanů s orgány vojenské správy

(1) Branci, odvedenci, vojáci na trvalé dovolené a v záloze předkládají veškerá podání ve věcech svého branného poměru okresní vojenské správě místa trvalého pobytu. Rozhodnutí orgánů vojenské správy a doklady se občanům doručují přímo, poštou nebo prostřednictvím obecních úřadů pověřených výkonem státní správy.

(2) Okresní vojenské správy mohou povolati občany k jednání v případě vzniku pochybností o splnění jejich branné povinnosti.“.

54. § 55 včetně nadpisu zní:

„§ 55

Cestování do zahraničí

V době mimořádných opatření musí mít osoby podléhající branné povinnosti k cestování do zahraničí souhlas vojenské správy.“.

55. V § 76 odst. 1 větě první se slova „velitelství vojenských okruhů“ nahrazují slovy „orgány nadřízené okresním vojenským správám“ a odkaz 4) se vypouští.

56. V § 76 odst. 1 se dosavadní odkaz 5) označuje jako odkaz 4).

57. V § 76 odst. 4 se slova „Sboru národní bezpečnosti“ nahrazují slovy „Policie České republiky a Policiejího sboru Slovenské republiky“ a slovo „místních“ se nahrazuje slovem „okresních“.

Čl. II

Závazky k další službě uzavřené přede dnem účinnosti tohoto zákona se posuzují podle předpisů platných v době jejich vzniku.

Čl. III

Zrušuje se:

1. § 1 až 14, § 16 až 18, § 19 odst. 4, § 20 odst. 2 a 3, § 24 odst. 2, § 29, 30, 32 až 37, § 39 a 40, § 42 až 45, § 47 a 48, § 52 až 55, § 61, 62, 64 až 67 vládního

nařízení č. 21/1958 Sb., jímž se provádí branný zákon.

2. Nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 17/1990 Sb., o změně doby trvání základní služby.

3. Nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky č. 230/1990 Sb., kterým se mění a doplňuje nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 17/1990 Sb., o změně doby trvání základní služby.

Čl. IV

Předsednictvo Federálního shromáždění se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění branného zákona č. 92/1949 Sb., jak vyplývá z pozdějších zákonů.

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

165

ZÁKON

České národní rady

ze dne 19. března 1992,

kterým se zrušují některé právní předpisy z odvětví kultury

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Čl. I

Zrušují se:

1. ustanovení § 1, 3, 4, § 5 odst. 2, 5, 6, § 6 až 15, § 17 až 33, § 34 odst. 2, § 35 až 38 zákona České národní rady č. 33/1978 Sb., o divadelní činnosti (divadelní zákon), ve znění zákona České národní rady č. 122/1989 Sb., zákona České národní rady č. 127/1990 Sb. a zákona České národní rady č. 425/1990 Sb.,
2. vyhláška ministerstva kultury České socialistické republiky č. 75/1978 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení divadelního zákona, ve znění vyhlášky č. 198/1989 Sb. a zákona České národní rady č. 127/1990 Sb.,
3. výnos ministerstva kultury České socialistické republiky ze dne 26. února 1979 č. j. 10.890/79-Ia/1, kterým se stanoví síť divadel (registrován v částce 10/1979 Sb.),
4. směrnice ministerstva kultury České socialistické republiky ze dne 30. 7. 1971 č. j. 11 822/1971-III., vydaná v dohodě s ministerstvem školství České socialistické republiky, pro výuku náboženství přihlášených žáků základních devítiletých škol (registrována v částce 22/1971 Sb.), ve znění výnosu ministerstva kultury České socialistické republiky ze dne 10. 6. 1988 č. j. 9 822/1988-VII., vydaného v dohodě s ministerstvem školství, mládeže a tělo-

výchovy České socialistické republiky (registrován v částce 27/1988 Sb.).

Čl. II

S platností pro území České republiky se zrušují:

1. zákon č. 547/1919 Sb. z. a n., o vybudování a udržování „Akademického domu v Praze“,
2. zákon č. 226/1920 Sb. z. a n., o zřízení fondu Denisova,
3. zákon č. 245/1920 Sb. z. a n., o připočítání válečných let kněžím z duchovní správy v minulé válce k vojenské službě povoláním,
4. zákon č. 96/1925 Sb. z. a n., o vzájemných poměrech náboženských vyznání,
5. ustanovení § 10 zákona č. 218/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem,
6. zákon č. 56/1957 Sb., o umělecké řemeslné práci a o lidové umělecké výrobě,
7. ustanovení § 1 až 3, § 4 odst. 1, § 5, 9, 10, 12, 13 a 16 zákona č. 81/1957 Sb., o koncertní a jiné hudební činnosti, ve znění zákona Česká národní rady č. 146/1971 Sb., zákona České národní rady č. 127/1990 Sb. a zákona České národní rady č. 425/1990 Sb.,
8. ustanovení § 1 až 6, § 9, 11, 12 a 15 zákona č. 82/1957 Sb., o estrádách, artistických produkcích a li-

- dové zábavě, ve znění zákona České národní rady č. 146/1971 Sb., zákona České národní rady č. 127/1990 Sb. a zákona České národní rady č. 425/1990 Sb.,
9. zákon č. 52/1959 Sb., o osvětové činnosti (osvětový zákon), ve znění zákona České národní rady č. 425/1990 Sb.,
 10. vládní nařízení č. 101/1950 Sb., o zrušení osvětových rad a přenesení jejich působnosti na národní výbory,
 11. vládní nařízení č. 121/1950 Sb., kterým se vydává platový řád pro laické učitele náboženství, ve znění zákona č. 54/1956 Sb.,
 12. vládní nařízení č. 46/1951 Sb., o zrušení knihovnických rad,
 13. vyhláška ministerstva školství, věd a umění a ministerstva kultury a osvěty č. 153/1950 Ú. l., o úkolech a působnosti krajských národních výborů v oboru školního a osvětového filmu a diapozitivů,
 14. vyhláška ministerstva školství a kultury č. 99/1958 Ú. l., o povolování veřejných koncertních a jiných hudebních produkcí, veřejných produkcí estrád-
ních a artistických, podniků lidové zábavy, některých divadelních představení, výstav, přednášek a filmových představení a o výhradném oprávnění ochranných organizací autorských, ve znění zákona č. 146/1971 Sb., zákona č. 33/1978 Sb., vyhlášky č. 117/1991 Sb. a vyhlášky č. 241/1991 Sb.,
 15. vyhláška ministerstva školství a kultury č. 149/1961 Sb., o nákupu, zadávání a prodeji děl výtvarných umění a o některých jiných opatřeních v oboru výtvarných umění, ve znění vyhlášky č. 39/1966 Sb. a zákona č. 146/1971 Sb.,
 16. vyhláška ministerstva školství a kultury č. 73/1962 Sb., o inzerci v tisku, ve znění vyhlášky č. 105/1967 Sb.,
 17. vyhláška ministerstva školství a kultury č. 23/1965 Sb., o soutěžním řádu pro díla výtvarných umění,
 18. zásady Ústřední rady odborů k činnosti a hospodaření kulturních zařízení ROH, schválené usnesením Ústřední rady odborů ze dne 8. 6. 1983 (registrovány v částce 5/1984 Sb.).

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Burešová v. r.

Pithart v. r.

166

ZÁKON

České národní rady

ze dne 20. března 1992,

kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky), ve znění zákona České národní rady č. 579/1991 Sb.

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky), ve znění zákona České národní rady č. 579/1991 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 4 odst. 3 se v první větě za slova „prostředků získaných“ vkládají slova „úvěrem nebo“.

2. V § 5 odst. 1 písm. b) se slova „výdaje na emisi státních cenných papírů a na úhradu výnosů jejich vlastníkům“ nahrazují slovy „výdaje na emisi státních cenných papírů a na její správu, na úhradu výnosů

vlastníkům, včetně odkupu emise po skončení lhůty splatnosti“.

3. V § 5 odst. 1 písm. c) se na konci vypouští čárka a připojují se slova „a případné splátky závazků vyplývající z převzatých záruk za úvěry,“.

4. § 36 písm. b) zní:

b) schvalovat až do výše 10 % objemu příjmů státního rozpočtu republiky schváleného zákonem o státním rozpočtu České republiky na příslušný rok státní záruky, zejména za úvěry poskytované právníckým osobám.“.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Burešová v. r.

Pithart v. r.

167

ZÁKON

České národní rady

ze dne 20. března 1992

o zřízení ministerstva mezinárodních vztahů České republiky

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Čl. I

Zřizuje se ministerstvo mezinárodních vztahů České republiky jako ústřední orgán státní správy České republiky, v jehož čele stojí člen vlády České republiky.

Čl. II

Zákon České národní rady č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky, ve znění zákona České národní rady č. 34/1970 Sb., zákona České národní rady č. 60/1988 Sb., zákona České národní rady č. 173/1989 Sb., zákona České národní rady č. 9/1990 Sb., zákona České národní rady č. 126/1990 Sb., zákona České národní rady č. 203/1990 Sb., zákona České národní rady č. 288/1990 Sb., zákonného opatření předsednictva České národní rady č. 305/1990 Sb., zákona České národní rady č. 575/1990 Sb. a zákona České národní rady č. 173/1991 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 se zařazuje bod 4 tohoto znění:

„4. ministerstvo mezinárodních vztahů“.

2. V § 3 odst. 3 se vypouštějí slova „a zahraniční pomoci“.

3. Na místo zrušeného § 6 se zařazuje nový § 6 tohoto znění:

§ 6

(1) Ministerstvo mezinárodních vztahů je ústředním orgánem státní správy pro oblast mezinárodních vztahů České republiky.

(2) Ministerstvo mezinárodních vztahů:

- a) koordinuje přípravu a projednání dohod o spolupráci se součástmi spolkových a federativních států v oblastech svěřených do působnosti České republiky,
- b) koordinuje přípravu a projednání mezinárodních dohod, které v oblasti zákonodárné působnosti České republiky mohou být uzavřeny na základě pověření Českou a Slovenskou Federativní Republikou,
- c) zastupuje Českou republiku a přejímá zahraniční zastoupení subjektů v oblastech uvedených v ustanovení písmena a),
- d) připravuje koncepci mezinárodních vztahů České republiky v koordinaci se zahraniční politikou České a Slovenské Federativní Republiky a s činnostmi Slovenské republiky v oblasti mezinárodních vztahů,
- e) koordinuje činnost ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy v oblasti mezinárodních vztahů na jim svěřených úsecích státní správy; působí k tomu, aby na těchto úsecích byly dodržovány závazky vyplývající pro Českou republiku z mezinárodních smluv, z dohod o spolupráci se součástmi spolkových a federativních států, jakož i z členství České a Slovenské Federativní Republiky v mezinárodních organizacích,
- f) koordinuje zahraniční regionální spolupráci,
- g) zabezpečuje styk s krajanskými komunitami,
- h) zabezpečuje další působnost České republiky v oblasti mezinárodních vztahů.“.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. června 1992.

Burešová v. r.

Pithart v. r.

168

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 12. prosince 1991 byla v Londýně podepsána Dohoda mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku o zřízení a činnosti kulturních středisek. Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 16 odst. 1 dnem podpisu.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi

vládou České a Slovenské Federativní Republiky

a

vládou Spojeného království Velké Británie a Severního Irska

o zřízení a činnosti kulturních středisek

Vláda České a Slovenské Federativní Republiky a vláda Spojeného království Velké Británie a Severního Irska (dále jen „smluvní strany“),

berouce na vědomí oboustranný zájem lidu obou států lépe se seznámit s lidskými hodnotami a kulturou druhé země,

jsouce rozhodnuty realizovat ustanovení Závěrečného aktu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě ze dne 1. srpna 1975, Závěrečného dokumentu Vídeňské schůzky představitelů účastnických států Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě ze dne 15. ledna 1989 a Pařížské Charty pro novou Evropu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě ze dne 21. listopadu 1990,

v souladu s Dohodou mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Spojeného království Velké Británie a Severního Irska o spolupráci v oblasti školství, vědy a kultury ze dne 3. dubna 1990 (dále jen „kulturní dohoda“),

se dohodly na následujícím:

Článek 1

(1) Každá smluvní strana může na území druhé smluvní strany zřízovat kulturní a informační střediska (dále jen „kulturní střediska“).

(2) Kulturní střediska mohou být zřízena v hlavních městech obou států a se souhlasem přijímající smluvní strany i na dalších místech tohoto státu.

Článek 2

(1) Kulturní střediska budou napomáhat při plnění kulturní dohody, jakož i dalších příslušných programů spolupráce.

(2) Cílem činnosti kulturních středisek je napomáhat rozvíjení vztahů mezi oběma zeměmi prostřednictvím výměny a šíření informací a poznatků přímo mezi veřejností, zejména v oblasti kultury a umění, vzdělávání, vědy a techniky, tisku a audio-vizuálních programů.

Článek 3

(1) Činnost britských kulturních středisek v České a Slovenské Federativní Republice bude řízena Britskou radou, která je zmocněna vládou Jejích Veličenstva k provádění kulturní činnosti v České a Slovenské Federativní Republice. Činnost československých kulturních středisek ve Spojeném království Velké Británie a Severního Irska bude řízena Správou zahraničních kulturních zařízení federálního ministerstva zahraničních věcí.

(2) Britská kulturní střediska ponese název „Britská rada“ a československá kulturní střediska ponese název „Kulturní a informační středisko České a Slovenské Federativní Republiky“. Tyto názvy mo-

hou být používány na vývěsních tabulích, v korespondenci a v informačních a propagačních materiálech.

(3) Každá smluvní strana přijme všechna nezbytná opatření k zajištění normálního provozu kulturních středisek druhé smluvní strany.

Článek 4

(1) Smluvní strany zajistí veřejnosti volný a nerušený přístup do objektů kulturních středisek a na jejich akce, ať už budou probíhat na jakémkoliv místě. Umožní kulturním střediskům propagaci jejich akcí všemi dostupnými prostředky.

(2) Kulturní střediska mohou navazovat a udržovat přímý styk s příslušnými ústředními a místními orgány, institucemi a organizacemi, jakož i s jednotlivci.

Článek 5

(1) Činnost kulturních středisek zahrnuje zejména:

- a) šíření informací o kulturní, vzdělávací, vědeckotechnické a jiné činnosti své země,
- b) organizování návštěv a akcí v oblasti kultury, vzdělávání a školení, vědy a techniky,
- c) pořádání konferencí, kolokvií a dalších setkání,
- d) pořádání uměleckých představení, koncertů a výstav,
- e) promítání filmů a audio-vizuálních materiálů,
- f) přijímání vysokoškolských učitelů a vědeckých pracovníků a představitelů kulturního a uměleckého života za účelem jejich účasti na akcích organizovaných kulturními středisky,
- g) provoz knihoven, čítáren a audio-vizuálních středisek, jakož i půjčování knih, novin, časopisů, audio-vizuálních a jiných materiálů kulturního, vzdělávacího a vědeckotechnického charakteru,
- h) vydávání a rozšiřování informačních bulletinů, katalogů a jiných materiálů kulturního, vzdělávacího a vědeckotechnického charakteru,
- i) pořádání jazykových kursů, zkoušek a seminářů a poskytování odborné pomoci a materiálů institucím a jednotlivcům zabývajícím se výukou jazyků, a spolupráci při přípravě učebních materiálů,
- j) pořádání setkání a dalších akcí pro děti a mládež.

(2) Kulturní střediska se rovněž mohou účastnit jiných forem činnosti, které jsou v souladu s cíli této Dohody, nebo takovou činnost provozovat.

Článek 6

(1) Kulturní střediska budou provádět svou čin-

nost v souladu se zákony a právními předpisy přijímajícího státu.

(2) Kulturní střediska mají způsobilost k právním úkonům podle zákonů a právních předpisů přijímajícího státu.

Článek 7

Kulturní střediska mohou provádět svou činnost mimo své objekty.

Článek 8

(1) Kulturní střediska mohou:

- a) vybírat vstupné na jimi pořádaná představení nebo výstavy,
- b) vybírat poplatky za účast na jazykových kursech nebo jiných podobných činnostech,
- c) vybírat poplatky za knihovnické služby.

(2) Exponáty z výstav pořádaných kulturními středisky mohou být nabídnuty k prodeji, aniž by byly osvobozeny od daní nebo celních poplatků.

(3) Konkrétní otázky, které mohou vzniknout v souvislosti s prováděním těchto činností, budou řešeny přímo s příslušnými orgány přijímajícího státu.

Článek 9

Smluvní strany si navzájem pomohou při vyhledávání vhodných objektů nebo míst pro kulturní střediska.

Článek 10

Zdaňování příjmů kulturních středisek a vyslaných pracovníků se bude řídit daňovými zákony přijímajícího státu v souladu s ustanoveními Smlouvy mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmů a zisků z majetku, podepsané dne 5. listopadu 1990.

Článek 11

Každá smluvní strana v souladu se zákony a celními předpisy platnými na jejím území všemožně usnadní druhé smluvní straně dovoz materiálu potřebného pro zřízení a vybavení kulturních středisek a uskutečňování jejich činnosti podle ustanovení této Dohody.

Článek 12

(1) Každá smluvní strana jmenuje pracovníky svých kulturních středisek. V případě, že pracovníci jsou státními příslušníky přijímajícího státu nebo v něm mají trvalý pobyt, budou zaměstnáváni v souladu se zákony a právními předpisy platnými v přijímajícím státě.

(2) Ředitelé kulturních středisek a jejich vyslaní zástupci budou členy diplomatické mise vysílajícího státu. Na základě dohody mezi oběma smluvními stranami mohou být další vyslaní pracovníci členy diplomatické mise vysílajícího státu.

(3) Vyslaní pracovníci kulturních středisek nemají diplomatický statut a členové jejich rodin, žijící s nimi ve společné domácnosti, mají nárok na osvobození od cla a daní při dovozu jejich stěhovaných svršků, včetně jednoho motorového vozidla na osobu, při prvním příjezdu za podmínky, že tyto stěhované svršky nebudou později prodány.

(4) Každá smluvní strana bude informovat druhou smluvní stranu o počtu pracovníků svých kulturních středisek, kteří nebudou mít trvalé bydliště v přijímajícím státě; bude rovněž informovat o nástupu a ukončení přidělení vyslaných pracovníků kulturního střediska.

Článek 13

Pracovníci kulturních středisek a členové jejich rodin, žijící s nimi ve společné domácnosti, kteří nejsou státními příslušníky přijímajícího státu a nemají v něm trvalý pobyt, nebudou podléhat zákonům o zaměstnávání přijímajícího státu, rovněž se na ně nebude vztahovat systém sociálního zabezpečení přijímajícího státu.

Článek 14

Každá smluvní strana se zavazuje, že urychleně posoudí žádosti o povolení vstupu a pobytu pro pracovníky kulturních středisek druhé smluvní strany, jakož i členy jejich rodin, žijící s nimi ve společné domácnosti.

Článek 15

Otázky týkající se plnění, výkladu a provádění této Dohody budou v případě potřeby řešeny diplomatickou cestou, není-li v této Dohodě stanoveno jinak.

Článek 16

(1) Tato Dohoda vstoupí v platnost dnem podpisu.

(2) Tato Dohoda se uzavírá na dobu 5 let a poté zůstane v platnosti, pokud ji jedna ze smluvních stran nevyhoví druhé smluvní straně písemně diplomatickou cestou v šestiměsíční lhůtě.

Na důkaz tohoto níže podepsaní, řádně k tomu zmocnění svými vládami, podepsali tuto Dohodu.

Dáno ve dvojím vyhotovení v Londýně dne 12. prosince 1991 v jazyce českém a anglickém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
České a Slovenské Federativní
Republiky:
Jiří Dienstbier v. r.

Za vládu
Spojeného království
Velké Británie a Severního Irsku:
Douglas Hurd v. r.

169

Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky

vydalo podle § 17 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 306/1991 Sb., v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí **výnos** ze dne 25. března 1992 č. j. 51-1130/2421, kterým se doplňují směrnice Českého svazu výrobních družstev č. 34 ze dne 9. června 1978, kterými se vydává resortní seznam zaměstnání zařazených do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení, ve znění směrnic č. 26 ze dne 5. srpna 1980, č. 53 ze dne 15. září 1981, č. 49 ze dne 16. září 1982, č. 42 ze dne 6. listopadu 1984 a výnosu ze dne 29. října 1990 č. j. 51-075-15. 6. 1990.

Výnos nabývá účinnosti dnem 15. dubna 1992.

Výnos bude publikován v Informačním přehledu Svazu českých a moravských výrobních družstev a lze do něj nahlédnout na ministerstvu práce a sociálních věcí České republiky a Svazu českých a moravských výrobních družstev.

170

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky

vydalo podľa § 95 a § 123 ods. 2 písm. b) bod č. 1 a ods. 4 Zákonníka práce (úplné znenie č. 167/1991 Zb.) po dohode s Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky **výnos** z 18. marca 1992 č. 90/1992-30 o **nariaďovaní a odmeňovaní pracovnej pohotovosti sudcov, justičných čakateľov a pracovníkov odborného aparátu okresných a krajských súdov.**

Výnos nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia v Zbierke zákonov.

Týmto výnosom sa zrušuje výnos Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 29. januára 1991 č. 4801/1991-30 o nariaďovaní a odmeňovaní pracovnej pohotovosti predsedov senátov krajských a okresných súdov (č. 153/1991 Zb.).

Do výnosu možno nahliadnuť na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky a na okresných a krajských súdoch Slovenskej republiky.

OPATŘENÍ

FEDERÁLNÍCH ORGÁNŮ A ORGÁNŮ REPUBLIK

OPATŘENÍ

federálního ministerstva financí

ze dne 27. března 1992,

kterým se stanoví výše stravného při zahraničních pracovních cestách v cizí měně

Federální ministerstvo financí stanoví podle § 12 odst. 1 zákona č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách:

§ 1

Země	Měn. kód ISO	Měna	Stravné (denní sazba)
Afganistán	USD	US dolar	23
Albánie	USD	US dolar	24,50
Alžír	USD	US dolar	20,50
Angola	USD	US dolar	31
Argentina	USD	US dolar	22,50
Arménie (SNS)	USD	US dolar	10
Aruba	USD	US dolar	20,50
Austrálie	AUD	austr. dolar	34,50
Ázerbájdžán (SNS)	USD	US dolar	10
Bahamy	USD	US dolar	15

Bahramské ostrovy	USD	US dolar	20,50
Bangladéš	USD	US dolar	17,50
Barbados	USD	US dolar	20,50
Barma	USD	US dolar	22,50
Belgie	BEF	belg. frank	1000
Belize	USD	US dolar	22,50
Benin	USD	US dolar	20,50
Bermudy	USD	US dolar	20,50
Bělorusko (SNS)	USD	US dolar	10
Bolívie	USD	US dolar	17,50
Bosna	DEM	marka	45
Botswana	USD	US dolar	16
Brazílie	USD	US dolar	20,50
Brunei	USD	US dolar	22,50
Bulharsko	USD	US dolar	14
Burundi	USD	US dolar	16
Burkina Faso	FRF	franc. frank	150
Čuracao	USD	US dolar	17,50
Čad	USD	US dolar	20,50
Čína	USD	US dolar	17,50
Dánsko	DKK	dán. koruna	175
Dominikánská rep.	USD	US dolar	15
Džibutská rep.	USD	US dolar	17,50
Ecuador	USD	US dolar	20
Egypt	USD	US dolar	22
Estonsko	USD	US dolar	10
Etiopie + Eritrea	USD	US dolar	24
Filipiny	USD	US dolar	20,50
Finsko	FIM	fin. marka	140
Francie	FRF	franc. frank	150
Gabun	FRF	franc. frank	150
Gambie	USD	US dolar	15
Ghana	USD	US dolar	21,50
Gibraltar	USD	US dolar	23
Guadeloupe	FRF	franc. frank	120
Grenada	USD	US dolar	20,50
Gruzie	USD	US dolar	10
Guinea	USD	US dolar	20,50
Guinea - Bissau	USD	US dolar	16
Guatemala	USD	US dolar	18
Guayana	USD	US dolar	15
Haiti	USD	US dolar	20,50
Hercegovina	DEM	marka	45
Holandsko	NLG	hol. zlatý	60
Honduras	USD	US dolar	16
Honkong	USD	US dolar	15
Chile	USD	US dolar	20,50
Chorvatsko	DEM	marka	45
Indie	USD	US dolar	15
Indonésie	USD	US dolar	18,50
Irák	USD	US dolar	20,50
Írán	USD	US dolar	14
Irsko	IEP	punt	17,50
Island	ISK	island. koruna	3400
Itálie	ITL	lira	32000
Izrael	USD	US dolar	23
Jamajka	USD	US dolar	15
Japonsko	JPY	jen	5300
Jemen	USD	US dolar	17,50
Jihoafrická rep.	USD	US dolar	20,50
Jordánsko	USD	US dolar	21,50
Jugoslávie	DEM	marka	45
Kambodža	USD	US dolar	19,50

Kamerun	FRF	franc. frank	150
Kanada	CAD	kan. dolar	27,50
Katar	USD	US dolar	19,50
Kazachstán (SNS)	USD	US dolar	10
Keňa	USD	US dolar	19,50
Kolumbie	USD	US dolar	20,50
Kongo	USD	US dolar	22
Korejská lidově demokratická republika	USD	US dolar	17,50
Korea Jižní	USD	US dolar	23
Kostarika	USD	US dolar	22,50
Kuba	USD	US dolar	19,50
Kuwait	USD	US dolar	27,50
Kypr	USD	US dolar	23
Kyrgyzstán (SNS)	USD	US dolar	10
Laos	USD	US dolar	19,50
Libanon	USD	US dolar	28
Libérie	USD	US dolar	19,50
Libye	USD	US dolar	23
Litva	USD	US dolar	10
Lotyšsko	USD	US dolar	10
Lucembursko	BEF	belg. frank	1000
Maďarsko	a) HUF ^{x)}	forint	1050
	b) USD ^{x)}	US dolar	14
Makedonie	DEM	marka	45
Malajsie	USD	US dolar	22
Malgašská republika (Madagaskar)	USD	US dolar	16
Mali	USD	US dolar	22
Malta	USD	US dolar	23
Maroko	USD	US dolar	18,50
Mauricius	USD	US dolar	16
Mauretánie	USD	US dolar	16
Mexiko	USD	US dolar	20,50
Moldova (SNS)	USD	US dolar	10
Mongolsko	USD	US dolar	14
Mosambik	USD	US dolar	16
Namibie	USD	US dolar	20,50
Nepál	USD	US dolar	16
Nikaragua	USD	US dolar	19,50
Niger	USD	US dolar	20,50
Nigérie	USD	US dolar	20,50
Norsko	NOK	norská koruna	145
Nový Zéland	USD	US dolar	21,50
Omán	USD	US dolar	15
Pákistán	USD	US dolar	15
Panama	USD	US dolar	20,50
Paraguay	USD	US dolar	15
Peru	USD	US dolar	22,50
Pobřeží slonoviny	FRF	franc. frank	180
Polsko	USD	US dolar	15
Portoriko	USD	US dolar	15
Portugalsko + Azory	USD	US dolar	18,50
Rakousko	ATS	šilink	310
Rumunsko	USD	US dolar	9,50
Rusko (SNS)	USD	US dolar	10
Rwanda	USD	US dolar	16
Řecko	USD	US dolar	20,50
Salvador	USD	US dolar	22,50
Saudská Arábie	USD	US dolar	23
Senegal	USD	US dolar	21,50
Sierra Leone	USD	US dolar	22,50
Singapur	USD	US dolar	22,50
Slovinsko	DEM	marka	45
Somálsko	USD	US dolar	16
Spojené arabské emiráty (UAE)	USD	US dolar	21,50

^{x)} Stravné v HUF je závazné pouze pro rozpočtovou sféru.

Srí Lanka	USD	US dolar	17,50
Spolková republika Německo (SRN)	DEM	marka	39
Středoafriická rep.	USD	US dolar	18,50
Súdán	USD	US dolar	16
Surinam	USD	US dolar	20,50
Seychelly	USD	US dolar	34,50
Sýrie	USD	US dolar	19,50
Svazijsko a Lesotho	USD	US dolar	16
Španělsko a Kanárské ostrovy	ESP	peseta	2850
Švédsko	SEK	švéd. koruna	270
Švýcarsko	CHF	švýc. frank	44,50
Tadžikistán (SNS)	USD	US dolar	10
Tanzánie	USD	US dolar	16
Thajsko	USD	US dolar	21,50
Tchajvan	USD	US dolar	22
Togo	FRF	franc. frank	145
Trinidad a Tobago	USD	US dolar	20,50
Tunis	USD	US dolar	20,50
Turecko	USD	US dolar	24,50
Turkmenistán (SNS)	USD	US dolar	10
Uganda	USD	US dolar	23
Ukrajina (SNS)	USD	US dolar	10
Uruguay	USD	US dolar	20,50
USA	USD	US dolar	23
Uzbekistán (SNS)	USD	US dolar	10
Velká Británie	GBP	libra	14
Venezuela	USD	US dolar	30
Vietnam	USD	US dolar	10
Zaire	USD	US dolar	18,50
Zambie	USD	US dolar	20,50
Zimbabwe	USD	US dolar	16

§ 2

Toto opatření nabývá účinnosti dnem 1. května 1992.

Ministr:

v z. Ing. **Rudlovčák** CSc. v. r.

náměstek

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční zálohované předplatné činí 540,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011- Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohlédací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku, pokud žádný požadavek neuplatníte, zůstává odběr v nezměněném stavu i pro nadcházející ročník. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41 až 9, za hotově v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2, telefon (02) 25 84 93 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách knihkupectví: Olomouc, nám. Míru 5, Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilony - Ostrava, Holarova 14 - Nový Jičín, 28. října 10 - Plzeň, Admina, spol. s r. o., Skroupova 18.